

200705517/1.

Datum uitspraak: 19 december 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak nrs. 07/13929 en 07/13932 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zwolle, van 10 juli 2007 in het geding tussen:

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 29 maart 2007 heeft appellant (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 10 juli 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 3 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. De in de enige grief opgeworpen rechtsvragen heeft de Afdeling in de uitspraak van 13 september 2007 in zaak no. 200703323/1 (www.raadvanstate.nl) beantwoord. De desbetreffende overwegingen van die uitspraak zijn ook in dit geval van toepassing.

De vreemdeling heeft in zijn verweerschrift, ter bestrijding van deze grief, betoogd dat hij het risico loopt op refoulement indien hij aan Griekenland wordt overgedragen. In dit kader heeft hij gewezen op een aantal rapporten, die eveneens aan de orde zijn gekomen in voormelde uitspraak van 13 september 2007. Uit de desbetreffende overwegingen volgt dat het verweer faalt.

De grief slaagt.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 29 maart 2007 beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor zover die gelet op het hiervoor overwogene nog bespreking behoeven.

2.3. De vreemdeling heeft betoogd dat de Griekse asielregelgeving niet in overeenstemming is met Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de Definitierichtlijn) en dat van belang is dat de Griekse procedure geen rechterlijke toetsing kent, hetgeen in strijd is met artikel 39 van Richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende de minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of

intrekking van de vluchtelingenstatus en artikel 13 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.

2.3.1. Dat betoog faalt, reeds omdat de vreemdeling niet heeft geconcretiseerd waarom de Griekse regelgeving niet in overeenstemming is met de Definitierichtlijn en de juistheid van zijn stelling dat de Griekse asielprocedure geen rechterlijke toetsing kent nadat een asielaanvraag is afgewezen niet met nader bewijs aannemelijk heeft gemaakt.

2.4. In de gronden van het beroep, ingediend bij brief van 18 april 2007, heeft de vreemdeling voorts gesteld dat de Europese Commissie in het UNHCR-rapport aanleiding heeft gezien een onderzoek te beginnen naar de Griekse asielprocedure.

2.4.1. De enkele stelling met betrekking tot het doen van onderzoek door de Europese Commissie zonder dat bekend is welke aard dat onderzoek heeft en op welke aspecten van de Griekse asielprocedure het betrekking heeft, kan niet worden aangemerkt als een zodanig concreet gegeven dat op grond daarvan moet worden geconcludeerd dat Griekenland de op hem uit hoofde van het Vluchtelingenverdrag en het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden rustende verplichtingen niet eerbiedigt. Er bestaat derhalve ook in zoverre geen grond voor het oordeel dat de vreemdeling aannemelijk heeft gemaakt dat aan de asielprocedure in Griekenland zodanige gebreken kleven dat moet worden geconcludeerd dat bij overdracht een risico bestaat dat Griekenland zijn verdragsverplichtingen jegens hem niet zal nakomen.

2.5. Het inleidende beroep is ongegrond.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 10 juli 2007 in zaak nr. 07/13929;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. T.M.A. Claessens en mr. R. van der Spoel, Leden, in tegenwoordigheid van mr. H. Vonk, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

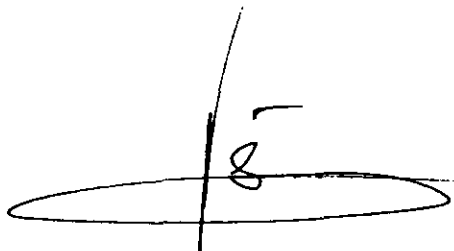
w.g. Vonk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 19 december 2007

345.

Verzonden: 19 december 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

0388684732

AFSCHRIFT

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
rechtspraakplaats Zwolle
sector bestuursrecht
voorzieningenrechter

Awb 07/13932 (voorlopige voorziening)
Awb 07/13929 (beroep)

UITSpraak

inzake:

geboren op
van Somalische nationaliteit,
IND dossiernummer 0612.08.0065,
gemachtigde: mr. I. Egmond-van Ladesteyn, advocaat te Utrecht,
verzoeker,

tegen:

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE,

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage.

vertegenwoordigd door mr. A. Flos, ambtenaar ten departemente,
verweerder.

IND lokatie:	Zwolle
Dossiernr:	
UAD ontvangstdatum:	
Brieftnr:	
IND ontvangen datum:	10 JUL 2007
Registratie in IND:	naam mrv: <i>de Vries</i> datum: 19-07-2007 33 V
Indoor- centrale:	naam mrv: datum: vnh

1 Procesverloop

- 1.1 Op 8 december 2006 heeft verzoeker een aanvraag om verloning van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 29 maart 2007 heeft verweerder de aanvraag afgewezen, omdat Griekenland verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag.
- 1.2 Bij brief van 29 maart 2007 is daartegen beroep ingesteld. Verzoeker mag de behandeling van het beroep niet in Nederland afwachten. Bij verzoekschrift van 29 maart 2007 is verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot in beroep is beslist. Bij brief van 18 april 2007 zijn de gronden van het verzoekschrift aangevuld. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.3 Het verzoek is ter zitting van 28 juni 2007 behandeld. Verzoeker is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2 Overwegingen

- 2.1 De voorzieningenrechter stelt vast dat voldaan wordt aan de voorwaarden als bedoeld in artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb). De rechter zal toetsen of het beroep een redelijke kans van slagen heeft en of bij afweging van de betrokken belangen uitzetting van verzoeker in afwachting van de beslissing op beroep moet worden verboden.
- 2.2 Op 17 maart 2003 is de Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (Vo 343/2003) in werking getreden. Vo 343/2003 is van toepassing op asielverzoeken die zijn ingediend vanaf 1 september 2003.
- 2.3 Ingevolge artikel 30, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel

regn: Awb 07/13932 (voorlopige voorziening)
Awb 07/13929 (beroep)

-2-

28 van deze wet, afgewezen, indien een ander land, partij bij het Vluchtelingenverdrag ingevolge een verdrag of een dit land en Nederland bindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag.

2.4 Griekenland heeft op 21 februari 2007 het overnameverzoek op grond van artikel 10, eerste lid, Vo 343/2003 aanvaard.

2.5 Artikel 3, tweede lid, Vo 343/2003 geeft verweerder het recht om, in afwijking van het bepaalde in artikel 3, eerste lid, juncto de artikelen 5 tot en met 14, Vo 343/2003 het asielverzoek te behandelen.

2.6 Verzoeker heeft aangevoerd dat verweerder op grond van artikel 3, tweede lid, Vo 343/2003 het asielverzoek aan zich dient te trekken. Hij wist niet dat in zijn geval Griekse documenten zijn gebruikt. Verzoeker betoogt dat hij in Griekenland nog geen asielverzoek heeft ingediend, maar dit wel wilde en niet in de gelegenheid is gesteld. Ter onderbouwing verwijst verzoeker naar een aantal vergelijkbare zaken van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 30 maart 2006, Awb 05/58115, 12 juni 2006, Awb 06/11784, 19 maart 2007, Awb 07/2757, 07/2755 en 25 mei 2007, Awb 07/13879. Voorts heeft hij ter onderbouwing naar een vergelijkbare zaak verwezen, bekend onder IND-nummer 0703.15.0340. Daarnaast heeft verzoeker verwezen naar het UNHCR rapport van november 2004, paragraaf 1.4. Verzoeker stelt dat gelet op de Griekse asielstaatspraktijken het asielverzoek in Griekenland geen kans van slagen heeft. Voorts wijst verzoeker op de Presidential Decree no. 61/99, paragraaf 2.1. van het rapport van Amnesty International van oktober 2005 en het onderzoek dat door de Europese Commissie plaatsvindt. Zolang de Europese Commissie nog onderzoek doet kan niet door verweerder worden gesteld dat hij op het interstatelijk vertrouwensbeginsel mag vertrouwen. Verzoeker betoogt dat Griekenland materieel gezien niet kan worden aangemerkt als partij bij het Vluchtelingenverdrag in de zin van artikel 30, eerste lid, aanhef en onder a, Vreemdelingenwet 2000.

Ten slotte heeft verzoeker betoogd dat de Griekse asielwetgeving niet in overeenstemming is met de richtlijn 2004/83 EG, inzake minimum normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft (Definitierichtlijn), met artikel 39 van de richtlijn 2005/85 EG, betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus (Procedurerichtlijn) en met artikel 13 van het (Europees) Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM).

2.7 In zijn algemeenheid mag ervan worden uitgegaan dat de lidstaten het beginsel van non-refoulement eerbiedigen. Het is aan de vreemdeling om op grond van concrete, op de individuele zaak betrokken feiten en omstandigheden aannemelijk te maken dat dit in dit geval wat betreft Griekenland anders is.

2.8 De voorzieningenrechter stelt vast dat verzoeker heeft gewezen op paragraaf 1.4 van voornoemd UNHCR rapport. Uit die paragraaf blijkt, zakelijk weergegeven en voor zover thans van belang:

In 2002 werd in Griekenland 0,3 % van alle asielzoekers als verdragsvluchteling erkend; in totaal werd van alle aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning 1,0 % ingewilligd (inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van verblijfsvergunningen om humanitaire redenen); in alle lidstaten van de Europese Gemeenschap gezamenlijk bedroegen die percentages in 2001 onderscheidenlijk 11,2 en 22,4 %;

In 2003 werd in Griekenland 0,06 % van alle asielzoekers als verdragsvluchteling erkend; in totaal werd van alle aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning 0,6 % ingewilligd (inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van verblijfsvergunningen om humanitaire redenen);

0388884732

regnr: Awb 07/13932 (voorlopige voorziening)
Awb 07/13929 (beroep)

-3-

in alle lidstaten van de Europese Gemeenschap gezamenlijk bedroeg het percentage ingewilligde aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning (inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van een verblijfsvergunning om humanitaire redenen) in 2003 21 %;

In de eerste zes maanden van 2004 werd in Griekenland 0,3 % van alle asielzoekers als verdragsvluchteling erkend; in totaal werd van alle aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning 1,07 % ingewilligd (inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van verblijfsvergunningen om humanitaire redenen).

In die paragraaf is voorts vermeld:

"These results are to a large extent due to the fact that all decisions taken by the Ministry of Public Order at first instance are negative, whereas in the second instance positive recommendations made by the refugee appeals board are often not followed by the Minister. Furthermore, persons who according to international principles as well as the Greek national law (Presidential Decree no. 61/99) should be granted complementary protection (humanitarians status), such as persons who would be at serious risk of torture, inhuman or degrading treatment or generalised violence in a conflict situation, are generally denied this protection".

- 2.9 Het voorgaande leidt de voorzieningenrechter tot het oordeel dat concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel omtrent de mate waarin Griekenland zijn verplichtingen op grond van de mensenrechtenverdragen naleeft. Verweerder heeft er daarom niet zonder meer op grond van het interstatelijk vertrouwensbeginsel van uit mogen gaan dat Griekenland het beginsel van non-refoulement eerbiedigt. De omstandigheid dat hetgeen verzoeker naar voren heeft gebracht niet op hem persoonlijk betrekking heeft, maar relevant is voor alle asielzoekers in Griekenland doet hieraan niet af, nu hieruit moet worden afgeleid dat voor alle asielzoekers in Griekenland geldt dat onzeker is of de asielpprocedure voor hen voldoende bescherming biedt tegen uitzetting in strijd met de relevante verdragen.
- 2.10 Reeds gelet op het vorenstaande is het bestreden besluit in strijd met de vereiste zorgvuldigheid tot stand gekomen en ontbeert deze een draagkrachtige motivering. Omdat nader onderzoek niet tot een andere uitkomst zal leiden, verklaart de voorzieningenrechter, met toepassing van artikel 8:86 Awb, het beroep gegrond en wordt het bestreden besluit vernietigd wegens strijd met de artikelen 3:2 en 3:46 Awb.
- 2.11 Het verzoek om voorlopige voorziening wordt, gelet op de gegrondverklaring van het beroep, afgewezen.
- 2.12 Er bestaat aanleiding voor veroordeling van verweerder in de kosten die verzoeker in verband met de behandeling van het verzoek redelijkerwijs heeft moeten maken. Gelet op de samenhang tussen de zaken worden op grond van artikel 3 Besluit proceskosten bestuursrecht en de daarbij behorende bijlage begroot op in totaal € 966,- voor kosten van door een derde beroepsmatig beënde rechtsbijstand, (1 punt voor het indienen van een beroepschrift, 1 punt voor het verzoekschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, waarde per punt € 322,- en wegingsfactor 1).

0388884732

regnr. Awb 07/13932 (voorlopige voorziening)
Awb 07/13929 (beroep)

4

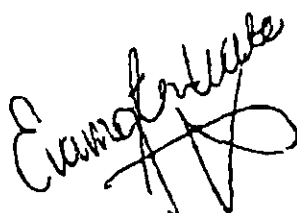
3 BESLISSING

De voorzieningenrechter

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- bepaalt dat verweerder opnieuw op de aanvraag dient te beslissen met inachtneming van deze uitspraak;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten ten bedrage van € 888,- onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan verzoeker dient te vergoeden;
- wijst het verzoek om voorlopige voorziening af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. M.A.A. ter Meer-Siebers en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. E.G.M. ten Kate als griffier op

10 JULI 2007

Tegen deze uitspraak, voorzover daarbij in de hoofdzaak is beslist, kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 10 JULI 2007

VOOR AFSCHRIJF CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Vreemdelingenzaken

Postbus 20019

2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

03 AUG 2007

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DD: PAR:

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:

De Staatssecretaris van Justitie

te 's-Gravenhage

appellant

gemachtigde: mr. D.W. Stevens

ambtenaar ten departemente

Tegen:

de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage,

zitting houdende te Zwolle

van 10 juli 2007

met kenmerk 07/13929

Inzake:

met IND-kenmerk 0612.08.0065

appellant

gemachtigde: mr. I. Egmond-van Ladesteyn

advocaat te Utrecht

Procesvertegenwoordiging

Zwolle

Zuiderzeelaan 43-51

8017 JV Zwolle

Postbus 40052

8004 DB Zwolle

mr. D.W. Stevens

038-888 6784

1 Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de voorzieningenrechter 's-Gravenhage, nevensittingsplaats Zwolle, van 10 juli 2007, verzonden op dezelfde datum, met kenmerk Awb 07/13929 (*productie I*), in welke zaak de voorzieningenrechter het beroep tegen de beschikking van 29 maart 2007 gegrond heeft verklaard. deze beschikking heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen op de aanvraag en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

- 2.1 Op 8 december 2008 heeft verweerder een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, Vw ingediend.
- 2.2 Bij besluit van 29 maart 2007 heeft de Staatssecretaris deze aanvraag afgewezen.
- 2.3 Bij thans bestreden uitspraak heeft de voorzieningenrechter het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Grief

- 3.1 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.9 op pagina 3 van de bestreden uitspraak:

"Het voorgaande leidt de voorzieningenrechter tot het oordeel dat concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel omtrent de mate waarin Griekenland zijn verplichtingen op grond van de mensenrechtenverdragen naleeft. Verweerder heeft er daarom niet zonder meer op grond van het interstatelijk vertrouwensbeginsel van uit mogen gaan dat Griekenland het beginsel van non-refoulement eerbiedigt. De omstandigheid dat hetgeen verzoeker naar voren heeft gebracht niet op hem persoonlijk betrekking heeft, maar relevant is voor alle asielzoekers in Griekenland doet hieraan niet af, nu hieruit moet worden afgeleid dat voor alle asielzoekers in Griekenland geldt dat onzeker is of de asielprocedure voor hen voldoende bescherming biedt tegen uitzetting in strijd met de relevante verdragen."

- 3.2 Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de voorzieningenrechter berust de rechtsoverwegingen 2.10 en 2.12 op pagina 3 van de bestreden uitspraak. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grief tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4 Toelichting op de grief

- 4.1 Op grond van artikel 30, eerste lid, onder a, Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen als een ander land ingevolge een verdrag, of een dit land en Nederland bindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie, verantwoordelijk is voor de behandeling van het asielverzoek. Op grond van artikel 3, tweede lid, Verordening (EG) 343/2003 (hierna verder: Vo 343/2003) blijft iedere staat bevoegd om zelf het asielverzoek te behandelen ook al zou op basis van de artikelen 6 tot en met 14 Vo 343/2003 of op basis van de artikelen 4, vijfde lid, Vo 343/2003, juncto artikel 16, eerste lid, onder c, d en e, Vo

343/2003, een andere lidstaat als verantwoordelijke lidstaat kunnen worden aangewezen.

- 4.2 Van de mogelijkheid het asielverzoek zelf te behandelen, wordt door de Staatssecretaris terughoudend gebruik gemaakt. Ten principale wordt er van uitgegaan dat de lidstaten de verplichtingen uit hoofde van het Vluchtelingenverdrag en artikel 3 EVRM naleven, tenzij er *concrete* (oorsprong door ondergetekende) aanwijzingen zijn dat het land waaraan de asielzoeker wordt overgedragen zijn internationale verplichtingen niet nakomt (zie nummers 2 en 15 van de preambule van Vo 343/2003). Daarbij ligt het op de weg van de asielzoeker om aannemelijk te maken dat zich in zijn zaak feiten en omstandigheden voordoen op basis waarvan de presumpctie van eerbiediging door verdragspartijen van het Vluchtelingenverdrag of artikel 3 EVRM wordt weerlegd.
- 4.3 Uit rechtsoverweging 2.4 van de bestreden uitspraak volgt dat de voorzieningenrechter er terecht van uit is gegaan dat Griekenland in beginsel verantwoordelijk is voor de behandeling van het asielverzoek van verweerder op grond van artikel 10, eerste lid, Vo 343/2003. Niettemin heeft de voorzieningenrechter geoordeeld dat de beschikking niet met de vereiste zorgvuldigheid tot stand is gekomen. Daaraan heeft de voorzieningenrechter ten onrechte ten grondslag gelegd dat met de verwijzing door verweerder naar algemene stukken concrete aanknopingspunten naar voren zijn gebracht waardoor twijfel bestaat omtrent de mate waarin Griekenland zijn verplichtingen op grond van de mensenrechtenverdragen nakomt en dat de Staatssecretaris er daarom niet zonder meer op grond van het interstatelijk vertrouwensbeginsel van uit mag gaan dat Griekenland het beginsel van non-refoulement eerbiedigt. Voorts heeft de voorzieningenrechter op onjuiste gronden overwogen dat hetgeen verweerder naar voren heeft gebracht (weliswaar) niet op hem persoonlijk betrekking heeft, maar relevant is voor alle asielzoekers in Griekenland, nu hieruit moet worden afgeleid dat voor alle asielzoekers in Griekenland geldt dat onzeker is of de asielprocedure voor hen voldoende bescherming biedt tegen uitzetting in strijd met de relevante verdragen.
- 4.4 Daartoe acht de Staatssecretaris van belang dat verweerder niet aan de hand van concrete aanwijzingen aannemelijk heeft gemaakt dat Griekenland vorenbedoelde internationale verplichtingen jegens hem niet zal nakomen, reeds omdat in *casu sprake* is van het nog niet hebben doorlopen van een *asielprocedure*, waardoor de Staatssecretaris niet gehouden is toepassing te geven aan artikel 3, tweede lid, Vo 343/2003. Immers, in *casu* betreft het een overnamesituatie, waarbij Griekenland zich ingevolge artikel 10, eerste lid, Vo 343/2003 heeft verplicht de asielaanvraag van verweerder inhoudelijk te behandelen.
- Zie:
- AbRS, 15 november 2005, 200506323/1 (productie 2);
  - AbRS, 15 november 2005, 200505554/1 (productie 3).
- 4.5 De voorzieningenrechter heeft bij zijn oordeel dat de Staatssecretaris niet zonder meer heeft kunnen volstaan met een beroep op het interstatelijk vertrouwensbeginsel ten onrechte de verwijzing van verweerder naar onder meer het rapport van de UNHCR van november 2004 en de daarin opgenomen (statistische) gegevens ten aanzien van Griekenland betrokken of althans daaraan doorslaggevende waarde toegekend.
- 4.6 De voorzieningenrechter heeft daarmee miskend dat deze algemene gegevens uit voornoemd rapport, waaruit blijkt van een vergelijkenderwijs laag percentage asielzoekers dat tot Griekenland is toegelaten in de jaren

voorafgaande aan de publicatie van het rapport in november 2004 en dat de "Ministry of Public Order" niet in alle gevallen de aanbevelingen van de "refugee appeals board" zou opvolgen, op zichzelf niet kunnen leiden tot de conclusie dat in het individuele geval van verweerder jegens Griekenland niet langer zou mogen worden uitgegaan van het interstatelijk vertrouwensbeginsel. Relevant is immers dat een lidstaat een vreemdeling niet terugstuurt naar een land waar hij te vrezen heeft voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of voor een behandeling als verboden in artikel 3 EVRM en niet welk percentage asielzoekers tot die staat wordt toegelaten.

- 4.7 De Staatssecretaris benadrukt dat het beleid aangaande artikel 3, tweede lid Vo 343/2003 - voor zover van belang en zoals hierboven onder 4.2 weergegeven - ook is gebaseerd op de vraag of de asielaanvraag van verweerder na overdracht inhoudelijk zal worden getoetst aan internationale regelgeving (waaronder artikel 3 EVRM). De (enkele) verwijzing van verweerder naar algemene stukken met daarin statistische gegevens over inwilligingen en afwijzingen van asielverzoeken in Griekenland in 2004, welke niet nader op de situatie van verweerder zijn geconcretiseerd, kan, wat daar al van zij, aan het voorgaande niet afdoen. Immers, verweerder heeft geconcretiseerd noch nader onderbouwd dat en waarom en op welke wijze uit voornoemd rapport moet worden afgeleid dat de Griekse autoriteiten zijn asielaanvraag niet inhoudelijk zouden toetsen aan de hiervoor bedoelde internationale regelgeving.
- 4.8 De voorzieningenrechter miskent in de bestreden uitspraak dat het percentage inwilligingen van asielaanvragen afgezet tegen het percentage inwilligingen van asielaanvragen in andere Dublinlanden niets zegt over de vraag of in het betreffende Dublinland de verschillende Verdragsverplichtingen worden nageleefd.
- 4.9 Allereerst is van belang om bij een vergelijking van de percentages inwilligingen tussen landen, deze percentages af te zetten tegen het aantal asielaanvragen dat in die bewuste landen is gedaan. Stel in twee willekeurige Dublinlanden werden in een jaar 2 asielaanvragen ingewilligd, alleen in land X zijn in dat jaar slechts 10 asielaanvragen ingediend en in land Y zijn dat er 100. Dit betekent dat land X 20% van de asielaanvragen is ingewilligd en in land Y slechts 2%. Duidelijk moge zijn dat dit geenszins de conclusie rechtvaardigt dat land Y niet in overeenstemming met de diverse Verdragsverplichtingen zou handelen. De enige conclusie die in dit voorbeeld zonder meer kan worden getrokken, is dat in beide landen 2 gerechtvaardigde asielaanvragen zijn gedaan. Verder is evenmin bij een gelijk aantal asielaanvragen in beide landen en een verschil in percentage inwilligingen de conclusie gerechtvaardigd dat het land met het laagste percentage de inwilligingen niet in overeenstemming zou handelen met de diverse Verdragsverplichtingen. Mogelijk kan worden geconcludeerd dat het land met het laagste percentage terughoudender is in het inwilligen van de asielaanvragen dan het andere land. Evenzeer kan echter worden geconcludeerd dat in het land met het laagste percentage inwilligingen minder gerechtvaardigde asielaanvragen zijn gedaan.
- 4.10 De voorzieningenrechter miskent daarnaast in de onderhavige uitspraak dat de oorzaken van een laag percentage inwilligingen van asielaanvragen in een land divers kunnen zijn.
- 4.11 In het geval van Griekenland kan bijvoorbeeld van belang zijn dat Griekenland op grond van zijn geografische ligging als een toegangspoort tot West-Europa kan worden gezien door asielzoekers afkomstig uit het Midden-Oosten. Die asielzoekers reizen Griekenland in met het oogmerk

door te reizen naar andere "Dublin-landen". Dit betekent dat deze asielzoekers, als zij een asielaanvraag in Griekenland indienen, zo spoedig als mogelijk zullen doorreizen, hetgeen een afwijzing van hun asielaanvraag tot gevolg heeft. Uit de beschikbare informatie ten aanzien van Griekenland is ook gebleken dat in het geval een asielzoeker zijn woonadres in Griekenland had verlaten de asielprocedure van deze vreemdeling door de Griekse autoriteiten kon worden stopgezet ("interrupted"). Indien een asielzoeker tegen dit besluit niet binnen drie maanden bezwaar maakte kon de asielaanvraag worden afgewezen, hetgeen in het verleden veelvuldig gebeurde.

- 4.12 Daarbij komt dat de asielprocedure in Griekenland voldoet aan de minimumnormen, in die zin dat de asielzoeker in het geval van afwijzing van de aanvraag een rechtsmiddel kan instellen en hieromtrent door de "Minister of Public Order" geoordeeld wordt met inachtneming van een advies van de "Board of Appeal". Ook dit miskent de voorzieningenrechter in de bestreden rechtsoverwegingen.
- 4.13 Het vorenstaande leidt tot de conclusie dat de voorzieningenrechter, door te overwegen als hij heeft gedaan, blijkt heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting en de bestreden uitspraak om die reden voor vernietiging in aanmerking komt.

5 Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 29 maart 2007 ingestelde beroep.

Zwolle, 3 augustus 2007

Gemachtigde

Mr. D.W. Stevens, senior procesvertegenwoordiger

*Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Zwolle
Postbus 40052
8004 DB Zwolle
telefoon 038 688 6509
telefax 038 460 9152*